

Anna Duda, Bożena Sałek

Klasa IV liceum

Jestem odpowiedzialny za Kościół w Polsce

Cel ogólny

Ukazanie przynależności Kościoła w Polsce do Chrystusa.

Uświadomienie odpowiedzialności za Kościół w Polsce.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje znaczenie słowa „odpowiedzialność”,
- przytacza teksty Pisma Świętego i nauczanie Kościoła, mówiące o odpowiedzialności,
- wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za Kościół w Polsce,
- wskazuje aspekty bycia odpowiedzialnym za Kościół,
- analizuje swoje działanie na rzecz Kościoła,
- ocenia swoją postawę wobec nauki Chrystusa.

Metody

Analiza tekstu, pogadanka, wykład, rozmowa kierowana, praca indywidualna z tekstem.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego, plansza z tekstami, fragment przemówienia Ojca Świętego.

MODLITWA

Pieśń „Budujemy Kościół Boży...”.

WPROWADZENIE

Odczytanie listu z podręcznika.

„Witaj Janku!

Pozwól, że swoim krótkim listem rozwieję wątpliwości i rozczarowania, które zrodziły się w Twoim sercu. Nie masz racji, uważając, że Twoje «bycie» w Kościele ogranicza się tylko do pójścia do kościoła w niedzielę na Mszę Świętą.

Każdy z nas ma swoje miejsce w Kościele i swoją misję do spełnienia. Ja odkryłem to dzięki koledze, który zaprowadził mnie na spotkanie grupy modlitewnej działającej przy kościele. Ich gorliwość, rozmodlenie wpłynęły na moją postawę chrześcijańską, która winna mieć odzwierciedlenie w codziennym życiu. Dzięki licznym udziałom w spotkaniach tej grupy nauczyłem się modlić i gorliwiej realizować Ewangelię w swoim życiu. Pomogły mi one odkryć, że będąc w Kościele, powinienem coś dla niego czynić. Zrozumiałem, że od momentu chrztu świętego należę do Kościoła—

należę, czyli jestem za niego odpowiedzialny. Odkryłem misję, którą powinienem spełnić, a jest nią obrona Kościoła w sytuacji, gdy inni go ośmieszają, obmawiają. Jest to trudne zadanie, ale myślę, że z pomocą łaski wykonam je i przysłużę się do budowania Kościoła Chrystusowego, którego członkami jesteście. Przemyśl to. Twój przyjaciel – Sławek” (*zbiory prywatne*).

- Co to jest odpowiedzialność?
- W czym przejawia się nasza odpowiedzialność za Kościół?

Następuje praca indywidualna – uczniowie piszą własne skjarzenia związane z określeniami:

- odpowiedzialność,
- odpowiedzialność za Kościół.

Czas pracy 5 minut. Wyniki odczytujemy na forum klasy.

Odpowiedzialność to postawa, która służy innym. Jej źródłem jest wrażliwość na drugiego człowieka i płynące ku niemu dobro. Odpowiedzialnym jest taki człowiek, który działa w sposób wolny, świadomy i kompetentny.

Odpowiedzialność dotyczy różnych aspektów naszego życia. Jednym z nich jest odpowiedzialność za Kościół.

Od momentu chrztu świętego należymy do Kościoła. Wszyscy zgromadzeni w imię Chrystusa tworzymy jeden Kościół i stajemy się za niego odpowiedzialni. Ta odpowiedzialność wynika ze świadomości, że jesteśmy chrześcijanami, uczniami Jezusa Chrystusa. Uczestnicząc w życiu Kościoła, tworzymy go i rozwijamy przez wierne przestrzeganie przykazań Bożych i zasad Ewangelii Chrystusowej.

Odpowiedzialność za Kościół w Polsce obejmuje takie aspekty jak: świadomość bycia chrześcijaninem, modlitwa za Kościół, trwanie w nauce Chrystusa i obrona nauki Kościoła.

Wierność nauce Chrystusa, odpowiedzialne przyjmowanie Jego słów i realizowanie ich w życiu prowadzi do odkrycia swojego miejsca i roli w Kościele. Świadomość, że Kościół w Polsce jest zespólny z Chrystusem od roku 966 – Chrztu Polski, a także umiejętność dostrzeżenia jego działania w dziejach narodu polskiego stawia przed każdym wierzącym Polakiem obowiązek odpowiedzialności za Kościół i wierność Jego nauce. Każdy z nas na miarę swoich możliwości może być świadkiem i żywym narzędziem posłannictwa Kościoła.

ROZWINIĘCIE

Analiza tekstów biblijnych.

„W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary ustrzegłem. Na ostatek odłożono dla mnie wieniec sprawiedliwości, który mi w owym dniu odda Pan, sprawiedliwy Sędzia, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali pojawienie się Jego” (2Tm 4,7-8).

Jako chrześcijanie, członkowie Ludu Bożego, tworzymy wspólnotę Kościoła i jesteśmy wezwani, by strzec depozytu własnej wiary i tożsamości Polaka – chrześcijanina. Kościół w Polsce jest od wieków zespólny z Chrystusem. Jako jego członkowie mamy dawać świadectwo swej przynależności do Kościoła Chrystusowego. Czynimy to, gdy nie wstydzimy się własnej wiary i w sytuacjach próby i doświadczeń potrafimy bronić Kościoła i wiernie stać na straży Jego nauki.

Katecheta umieszcza na tablicy plansze z aspektami odpowiedzialności za Kościół:

1. Świadomość własnego chrześcijaństwa.
2. Modlitwa za Kościół.
3. Trwanie w nauce Chrystusa.
4. Obrona nauki Kościoła.

Zastanówmy się nad treścią każdego z wymienionych punktów.

Rozmowa z uczniami. Wyciągnięcie wspólnych wniosków.

Każdy aspekt odpowiedzialności za Kościół jest ważny, jeden wynika z drugiego i wzajemnie się ze sobą wiążą. Trwanie w nauce Chrystusa jest najistotniejsze. Jeżeli odpowiedzialnie przyjmujemy słowa Chrystusa i według nich żyjemy, mamy moc i siłę do dawania świadectwa o Chrystusie i obrony Jego Kościoła.

Na ten temat mówi Katechizm Kościoła Katolickiego:

„Uczeń Chrystusa powinien nie tylko zachowywać wiarę i żyć nią, ale także wyznawać ją, odważnie świadczyć o niej i szerzyć ją: «Wszyscy winni być gotowi wyznawać Chrystusa wobec ludzi i iść za Nim drogą krzyża wśród prześladowań, których Kościołowi nigdy nie brakuje»” (KKK 1816).

- Co ma czynić uczeń Chrystusa?
- Co to znaczy świadczyć o Chrystusie?

Ojciec Święty Jan Paweł II często przypominał nam o naszej przynależności do Chrystusa, o Kościele polskim, który od wieków jest ściśle zespolony z Chrystusem:

„Kościół przyniósł Polsce Chrystusa – to znaczy klucz do rozumienia tej wielkiej i podstawowej rzeczywistości, jaką jest człowiek. Człowieka bowiem nie można do końca zrozumieć bez Chrystusa. (...) I dlatego Chrystusa nie można wyłączać z dziejów człowieka w jakimkolwiek miejscu ziemi. Nie można też bez Chrystusa zrozumieć dziejów Polski – przede wszystkim jako dziejów ludzi, którzy przeszli i przechodzą przez tę ziemię. Dzieje ludzi! Dzieje narodu są przede wszystkim dziejami ludzi. A dzieje każdego człowieka toczą się w Jezusie Chrystusie” (z homilii Ojca Świętego Jana Pawła II, Warszawa 2.06.1979 r.).

- Co jest istotą Kościoła w Polsce?
- Kto pomaga zrozumieć dzieje narodu polskiego?

Kościół Chrystusowy potrzebuje autentycznych świadków. Poddawany różnym próbom i doświadczeniom oczekuje od wyznawców wierności Chrystusowi i Jego nauce, strzeżenia depozytu wiary i dawania świadectwa o miłości Boga.

ZAKOŃCZENIE

Kościół przyniósł Polsce Chrystusa i nadał znaczenie dziejom narodu polskiego. Jesteśmy odpowiedzialni za jego kształt i rozwój, bo jak człowieka nie można zrozumieć bez Chrystusa, tak i dzieje Kościoła polskiego możemy odkryć i zrozumieć jedynie w Chrystusie.

Swoją postawą mamy przyczyniać się, by Kościół stawał się ewidentnym znakiem królestwa Bożego.

„(...) prosimy Cię, Boże (...). Spraw, abyśmy co dzień stawali się zdolni własnymi rękami i społeczną solidarnością, wpatrzeni w tajemnicę Twojego Krzyża, budować naszą wspólną przyszłość. (...) Chroń nas przed egoizmem indywidualnym, rodzinnym, społecznym. Nie pozwól, żeby mocniejszy gardził słabszym. Broń nas przed nienawiścią i uprzedzeniem wobec ludzi innych przekonań. Naucz nas zwalczać zło, ale widzieć brata w człowieku, który źle postępuje i nie odbierać mu prawa do nawrócenia. Naucz każdego z nas dostrzegać własne winy, byśmy nie zaczęli dzieła odnowy od wyjmowania żdźbła z oka brata” (Jan Paweł II, Kraków, 10 czerwca 1987 r.).

Pomyślmy:

- Jak często modłę się za Kościół polski?
- Jak oceniam moje trwanie w nauce Chrystusa?
- W jaki sposób bronię Kościoła i Jego nauki?

ZESZYT UCZNIA

Zapisanie z tablicy aspektów odpowiedzialności za Kościół i wyciągniętych wniosków

PRACA DOMOWA

Napisz, jak rozumiesz słowa Jana Pawła II: „Nie trwajcie w bezczynności, podejmujcie odpowiedzialne zadania na wszystkich dostępnych Wam polach w naszym świecie”.

MODLITWA

Ojcze, dziękuję Ci, że od chrztu świętego przynależę do Twojego Kościoła i mogę troszczyć się o jego rozwój. Spraw, abym odkrywając swoje miejsce i rolę w Kościele, umiał wiernie trwać w jego nauce i, w poczuciu odpowiedzialności za Jego tożsamość, dawał świadectwo prawdziwego chrześcijaństwa. Amen.

